

LELKIPÁSZTORI LEVÉL

2012
KARÁCSONY

A kormos Betlehem

2010-ben az Európai Bizottság több mint hárommillió példányban nyomtatta ki az Európai Unió naptárt az iskolások számára: ebben szó sem esett a karácsonyról, pedig szerepeltek benne zsidó, muzulmán, sőt még hindu és

szikh ünnepek is. A kereszténység legnagyobb ünnepe, a húsvét immár a

húsvéti tojás és a kirándulások ideje lett. Az iskolás gyerekek számára tavaszünnepet jelent, amikor a természet felébred téli álmából.

2012 advent 2. vasárnapjának hajnalán a monorierdei katolikus kápolna ablakán bedobtak egy Molotov koktélt. A kápolna, Istennek hála, nem égett le, de minden kormos lett, a tabernákulum, a betlehem is. Ott álltunk megdöbbenve a kápolna fájdalmas csendjében. Ebben a csendben Isten a szívem mélyén megszólalt és azt mondta: „Ebben a világban üldözést szenvedtek, de biztatok, én legyőztem a világot”. Hálás voltam Istennek ezért az ígéért, hiszen épp ebben az évben újíttuk fel a kápolnát, ami most olyanná lett, mint egy istálló. Arra gondoltam, milyen lehetett Szent Józsefnek és Szűz Máriának az első karácsonya. Nem igazán szoktunk belegondolni, hogy milyen lehetett az a több mint 100 km-es út a göröngyös hegyvidéken, áldott állapotának utolsó napjaiban. Egy istállóban, állatok almán világra hozni egy gyermeket. És mégis így történt akkor, és történik ma is.

Isten azt szeretné, ha saját életünk utazását is úgy ünnepelnénk, mint most a karácsonyt. Mert Isten egy kormos istállóban és kápolnában is képes megszületni, ha mi várjuk Őt, ha megszületik a szívünkben a szeretet, a szolidaritás. Monorierdőn advent második hetében nagyon sok jóakarátú emberben megszületett ez a szolidaritás. Megszületett egy közös Igen, egy

közös hit az összefogás erejében. Isten azt szeretné, ha hinnénk abban, hogy a mi életünk utazása is olyan győzedelmesen fog végződni, mint Krisztusé. „Bízhatok én legyőztem a világot”. Áldott ünnepeket kívánok. -Tibor atya-

Böjte Csaba karácsonyi gondolataiból

„...úgy vélik, hogy a keresztesek megtalálták a Szent Család házát, melynek maradványait elhozták Olaszországba, Loretóba. Úgy tartják, hogy a názáreti Szent Család háza egy kis barlang és előtte egy szobácska volt. Nem tudjuk pontosan, de úgy gondolom, hogy biztos van benne valamennyi igazság, hisz szél fúvatlan nem indul, és egyházilag dokumentált tény, így valószínű, hogy a názáreti házból vannak ott elemek.

De nem ez a lényeg, hanem az, hogy lélekben mi is próbáljunk odaülni a Szent Család mellé az asztalkához. Egy durva faragott asztal, mely Szent József keze munkáját dicséri. Az asztalon néhány agyagtányér, párolog benne a lencsefőzelék, megfogják egymás kezét, hálát adnak a Mindenhatónak a mindennapiért. Nekiülnek szerényen elkölteni a vacsorát. Milyen egyszerű! Ott nincs se mobiltelefon, se tévé, se légkondicionáló. Én mégis úgy gondolom, hogy ezek az emberek végtelenül boldogok voltak ott. Jó volt nekik együtt lenni.” Egy kedves történet az emberségről... A múlt század elején

történt. Magányos férfi utazott le egy vidéki kisvárosba. Barátai hívták, hogy ne töltsse egyedül a szentestét. Az utolsó vonattal érkezett. Már erősen szürkült, alig járt valaki az utcákon. Az egyik kirakat előtt észrevett egy kopott ruhás kisiút. Nagy, vágyódó szemei egy kis betlehemre szegeződtek. A férfi megszólította: „Ezt szeretnéd megvenni?” A fiú bólintott, de nem vette le tekintetét a kirakatról. „Nem is lehet drága” – folytatta a férfi. A kisiút kihúzta kezét a zsebéből, tízkrajcáros csillogott benne. „Ezt az előbb találtam, de ezért nem adnak semmit.” A férfi elkérte a pénzt, s a fény felé tartotta. „Hallod-e, ez nem közönséges pénz, bizonyára az angyalok ejtették el.” A gyerek csodálkozva nézett a férfira. „Gyere, menjünk be az üzletbe” – és megfogta a hideg kis kezét. Bent már senki sem volt, csak az idős kereskedő. Udvarias mosollyal szolt: „Éppen zárni készülök.” A férfi hunyorított a szemével: „Akkor a legjobbkor jöttünk. Kis barátom egy rendkívüli pénzt talált. Az angyalok vesztették el. Azt veheti rajta, amit csak akar.” Ezzel ismét ráhunyorított a kereskedőre, és az megértette. Kezébe vette, megvizsgálta a pénzt. Aztán sugárzó arccal mondta: „Micsoda szerencse, te aztán jó fiú lehetsz. Válaszd ki hát, amit szeretnél.” A gyerek először a kereskedőre, azután az ismeretlen férfira nézett. Mindkettő tekintetéből biztatást olvasott ki. Erre rámutatott a kirakatban csillogó betlehemre: „Ezt szeretném.” A kereskedő szépen becsoma-

golta, szaloncukrot is adott hozzá. A gyermek boldogan hagyta el a boltot. Az ismeretlen férfi ekkor elővette pénztárcáját, s fizetni akart. „Szó sincs róla, uram – szólt a kereskedő. Ma este nekem is karácsonyom

van. Az a Jézus, akit ma ünnepelünk, figyelmeztetett bennünket: Amit egynek tesztek a legkisebbek közül, azt nekem teszitek.” A két férfi egymás szemébe nézett és kezet szorított. Mindketten tudták, hogy ebben a pillanatban született meg a szívükben a kis Jézus.

Ady Endre: Karácsonyi rege

Harang csendül,
Ének zendül,
Messze zsong a hálaének
Az én kedves kis falumban
Karácsonykor
Magába száll minden lélek.
Minden ember
Szeretettel
Borul földre imádkozni,
Az én kedves kis falumban

A Messiás
Boldogságot szokott hozni.
A templomba
Hosszú sorba'
Indulnak el ifjak, vének,
Az én kedves kis falumban
Hálát adnak
A magasság Istenének.
Míntha itt lenn
A nagy Isten
Szent kegyelme súgna, szállna,
Az én kedves kis falumban
Minden szívben
Csak szeretet lakik máma.

Bántja lelkem a nagy város
Durva zaja,
De jó volna ünnepelni
Odahaza.
De jó volna tiszta szívből
- Úgy mint régen -
Fohászkodni,
De jó volna megnyugodni.
De jó volna, mindent,
Elfeledni,
De jó volna játszadozó
Gyermek lenni.
Igaz hittel, gyermek szívvel
A világgal
Kibékülni,
Szeretetben üdvözülni.

Morzsák

Ha az ördög mozgolódik, annak
a jele, hogy nincs megelégedve.
Inkább az nyugtalanítson
bennünket, ha csendben van.
/Pio atya/

Pilinszky János: Karácsonyi gondolatok

Egész létünk a szeretet isteni „túlkapásainak” a drámája. Ennek a drámának áll mintegy centrumában a megtestesülés titka az isteni ártatlanság makulátlanul tiszta jegyeivel. Így – a teremtő lemondás jegyében – a karácsony egyszerre az egész teremtés elfogadásának és szeretetben való fölülmülésének az ünnepe. Isten szeretete és szabadsága a valóságos helye: innét univerzalitása. Ezért, hogy jó hírével mindent bevilágít, hogy térben és időben minden – ami szép és igaz – tudva, nem tudva feléje mutat, s méltán meríthet világosságot belőle.

De mint a szívünkben lakó isteni szikra, tiszta szeretet: a megtestesült Isten is csak szinte észrevétlenül léphetett közénk. Igaz: kicsiny, mérhetetlenül kicsiny fény ez – de reális. Ugyanaz a szelídség, mely engedelmességre bírta a teremtett univerzumot, és gyengédségének erejével a kereszt vereségén túl meggyőzte a világot.

A karácsonyi bölcsőben a kisdetek ártatlanságával fekszik ez az ártatlan Isten, kinek szeretete soha többé nem hagyja nyugton szívünket. Békéje örök kísértője minden békétlenségnek, szelídsége minden háborúságnak. A karácsonyi ünnep külsősége mit se ér e tiszta, ártatlan és egyetemes szeretet nélkül. Vajon valaha is meg fogja teremni valódi gyümölcsseit közöttünk? Az időskor szépsége. Hogyan várta Simeon és Anna jézus eljövételét? Lukács evangéliuma a születést

követően bemutatja azt a történetet, amikor Jézust a mózesi törvényt követve szülei bemutatják a templomban.

Azon a reggelen két idős ember is ott volt a templomban: Simeon és Anna. Simeon „igaz és istenfélő ember” volt, a „Szentlélek „indítására” cselekedett – írja róla Lukács. Mindennap várta az Urat és eljövételének jeleit fürkészte. Amikor pedig meglátta a gyermekét bemutató kicsiny názáreti családot, szívében megvilágosodott. Karjára vette a kisgyermeket és örömeiben elmondta a Szentírás egyik legszebb imádságát: „Most bocsásd el, Uram, szolgádat, szavaid szerint békében, mert látta szemem üdvösségedet.” Ennek az idős embernek a szíve megtelt örömmel, és olyan mély meghatottság vett erőt rajta, amely még Máriát és Józsefet is meglepte. Az elsők között van, akik találkoznak a gyermekkel. Az elsők között van, akik megértik különleges küldetését: ő a népek világossága. Anna prófétaasszony szintén ott várta az Urat: róla azt is tudjuk, hogy nyolcvannégy éves volt. Ez a két

idős ember nem zárkózott be gyengességébe, megfogyatkozott erejébe. A gyermekben új társra, új energiára találtak, új értelme lett idős éveiknek. Simeon a karjára veszi a gyermeket. Az ajkáról felcsendülő ének mentes minden szomorúságtól, csalódottságtól, szorongástól, amit az ember az elmúlás, egy eltékozolt élet vagy a bizonytalan jövő miatt érezhet. Az idős Anna is új életerőt merít a találkozásból: „dicsőítette az Istent, és beszélt róla mindenkinek”, akivel csak találkozott.

Benedek pápa nemrég Rómában ellátogatott egy idősök otthonába. „Mint Róma püspöke, és mint a kortársait meglátogató idős ember jöttem el köztetek” – kezdte beszédét. Mély meggyőződésének hangot adva elmondta, hogy nagyon szép időskorúnak lenni. Az emberi élet minden korszakában fel kell tudni fedezni az Úr jelenlétét és áldását, és mindazt a gazdagságot, ami ezzel jár. A Szentatya arra buzdította a jelenlévőket, hogy arcukon mindig tükröződjön Isten irántuk érzett szeretetének öröme. A Bibliában a hosszú élettartam Isten áldását jelenti, olyan ajándék, amelyet értékelni kell és értékké kell tenni. A profitorientált társadalom ezt nem mindig látja így, nem tartja produktívnak az időseket, akik kirekesztve, magányosan élnek. Pedig az életbölcseesség, amelynek hordozói, a társadalom gazdagságához járul

hozzá. A társadalom az alapján is értékelhető, hogy hogyan bánik az idősekkel és a közéletben milyen helyet biztosít nekik. Aki az időseket támogatja, az életet támogatja, aki befogadja őket, az életet fogadja be. Hangsúlyozta: amikor az élet törékennyé válik, attól még nem veszít méltóságából és értékéből. Az emberi fejlődés és nevelés sem igazi akkor, ha nem jön létre termékeny kapcsolat az idősekkel. Az idős emberek élete nyitott könyvként szolgál, amelyben a fiatalok értékes tanácsokra lelhetnek életük során. Az időskor az Istennel való kapcsolat elmélyítésére is szolgál: „Imádkozzatok az Egyházért, a pápáért, a világ békéjéért, a szegényekért annak érdekében, hogy szűnjön meg az erőszak. Az idősök imáikkal megvédhetik a világot, ezért fohászaitokba ajánlom az egyházat és a világ békéjét. A pápa szeretettel van irántatok és számít mindnyájatokra” – zárta beszédét a Szentatya.

Szilágyi Domokos: Karácsony

A puha hóban, csillagokban,
az ünnepi foszlós kalácson
láthatatlanul ott a jel,
hogy itt van újra a karácsony.
Mint szomjazónak a pohár víz,
úgy kell mindig e kis melegség,
hisz arra született az ember,
hogy szeressen és szeressék.
S hogy ne a hóban, csillagokban,
ne ünnepi foszlós kalácson,
ne díszített fákon, hanem
a szívekben legyen karácsony.

A 2012-es püspöki szinódus üzenete Isten népéhez (részletek)

Testvérek! „Kegyelem és békesség nektek, Istentől, a mi Atyánktól és Urunktól, Jézus Krisztustól” (Róm 1,7). Mi, püspökök, akik az egész világról, XVI. Benedek pápának, Róma püspökének a hívására azért gyűltünk össze, hogy együtt gondolkodjunk „a keresztény hit átadása érdekében az új evangelizációról” mielőtt visszatérnénk saját rész-egyházainkba, fel kívánunk szólítani mindannyiótokat, szerete a világon, hogy őrizzétek meg és irányítsátok az Evangélium hirdetését és tanítását az igen sokféle körülmény ellenére is, melyben az Egyháznak ma tanúságot kell tennie.

1. Hasonlóan, a samáriai asszonyhoz, Jákob kútjánál

Ahogy Jézus Jákob kútjánál (vö. Jn 4,5-42), az Egyház is kötelességének érzi, hogy odaüljön a ma embere mellé. Rá akar mutatni az Úr jelenlétére az életükben, azért, hogy kapcsolatba tudjanak lépni vele, hiszen egyedül Ő képes az igaz és örök életet adó vizet megadni nekik. Egyedül Jézus képes olvasni szívünkben és tudja napvilágra hozni rólunk az igazságot. „Meggondolt mindent, amit tettem”, vallja meg az asszony a város lakói előtt. S ez a vallomás olyan kérdést vált ki, mely utat nyit a hitnek: „Lehet, hogy Ő a Messiás?” Ebből látszik, hogy aki új életet nyer a Jézussal való találkozásból, nem tehet mást, mint hogy hirdeti másoknak az igazságot és

a reményt. A korábbi bűnös az üdvösség hírnökévé lesz, és az egész várost Jézushoz vezet.

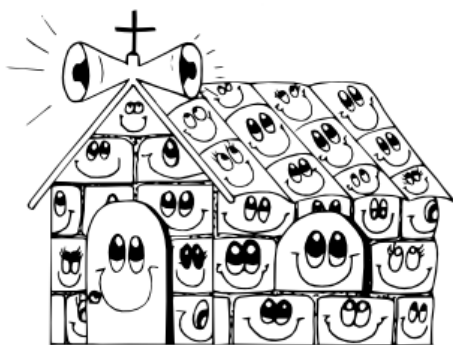
2. Az A változó társadalom és kultúra szólít: hogy közös hitünket új módon tapasztaljuk és hirdessük meg, olyan evangelizációval, mely „új a buzgóságában, a módszereiben és a kifejezőmódjaiban” – ahogyan azt II. János Pál mondta. XVI. Benedek is hivatkozott erre, amikor azt mondta, hogy „Ennek az evangelizációnak elsősorban azok fele kell irányulnia, akik bár megvannak keresztelve, de elsodródtak az Egyháztól, és életük nem keresztény élet. Segíteni kell őket, hogy kapcsolatba kerüljenek az Úrral, aki egyedül képes értelmet és békességet adni létünknek, s hogy felfedezzék a hit jótéteményét, annak a kegyelemnek a forrását, mely örömet és reményt hoz az egyén, a család és a társadalom életébe.”

3. Személyes találkozás Jézus Krisztussal az Egyházban

A Jézusban való személyes hit határoz meg mindent, aki maga kezdeményezi a velünk való kapcsolatot. Az új evangelizáció munkája abban áll, hogy felkínáljuk újra a Krisztussal való kapcsolat szépségét és örök újdonságát korunk gyakran megzavarodott és megtévesztett szívű embereinek, de mindenek előtt önnön magunknak. Krisztus a történelemben, az Egyházban ad 'teret' nekünk arra, hogy találkozzunk vele, mert az Egyházza

bízta az igéjét, a keresztséget, mely Isten gyermekeivé tesz bennünket; Testét és Véréit, a bűnök bocsánatát mindenekfelett a bűnbocsátás szentségében; a közösség tapasztalatát, mely tükrözi a Szentháromság misztériumát; és a Lélek erejét, mely képessé tesz mások felé a szeretetre. Olyan befogadó közösségeket kell formálnunk, melyben minden kivetett otthonra talál, konkrétan megtapasztalja

talja a közösséget, mely a kiábrándult kortársakat a szeretet lobogása miatt vonzza. – “Nézzétek, hogyan szeretik egymást ezek a keresztények!” (Tertullian) Rajtunk múlik, hogy konkrétan megtapasztalhatóvá tegyük az Egyházat, hogy sokasítsuk a forrásokat, ahová meghívhatjuk szomjazó embertársainkat, hogy találkozzanak Jézussal, hogy az élet sivatagában oázist nyújtsunk nekik.

4. A Jézussal való találkozás és a Szentírás hallgatása

Nincs szükség új stratégiára, mintha az evangélium valami készítmény lenne,

amit el kell adnunk a vallások piacán. Azt kell újra felfedeznünk, hogy Jézus hogyan nyúlt ki az emberek felé, hogyan szólította meg őket, s ezt kell a mai körülmények közé átültetni. Emlékezzünk, hogyan szólította meg Jézus Pétert, Andrással; Jakobot, Jánost, saját munkaterületükön; s hogyan jutott el Zakariás a kíváncsiságtól a barátságos közös vacsoráig a Mesterrel; vagy a római százados hogyan kérte meg Jézust kedves szolgálja meggyógyítására; vagy a vakon született a maga peremre szorult helyzetéből hogyan kiáltzott utána, mint Szabadító után; s Mártát és Máriát, akik vendégül látták, hogyan ajándékozta meg az Ő jelenléte. Ha végiglapozzuk az evangéliumokat, ha áttekintjük a korai Egyház missziós, apostoli tapasztalatát, felfedezhetjük, milyen sokféle módon és körülmény között éltek azok, akik megnyíltak Krisztus jelenlétére.

A Szentírás gyakori olvasása abban segít bennünket, hogy felfedezzük az emberélet alapvető dimenzióiban: azaz a családban, a munkában, a barátságban, a szegénység különböző formáiban és a mindennapi élet nehézségeiben, a Jézussal való evangéliumi találkozás lehetőségeit.

5. Önmagunk evangelizálása

Az Egyháznak magának kell meghallania az Igét, mielőtt evangelizálhatná a világot. Az evangelizálásra való meghívás a megtérésre való felhívássá lett. Erősen hisszük, hogy mindenekelőtt nekünk kell megtér-

nünk Krisztus hatalmához, aki egyedül képes megújítani mindeneket, elsősorban a mi szegényes emberiségünket. Alázattal be kell ismernünk, hogy Jézus tanítványainak, különösen az Ő szolgáinak szegénysége és gyöngesége aláássa a küldetés hitelességét. Alázatosan be kell ismernünk, hogy sebeznek bennünket a történelmi sebek, és nem habozunk beismerni személyes bűneinket. Ugyanakkor meg vagyunk győződve arról is, hogy az Úr Lelke képes megújítani Egyházát, képes fénylően felöltöztetni, ha engedjük, hogy formáljon. Ezt mutatja a szentek élete, melyre emlékezni, melyről beszélni igen fontos része az új evangelizációnak. Ha rajtunk múlna ez a megújulás, hát nagyon kételkedhetnénk a sikerben. De bízunk a Lélek inspirációjában és erejében, aki meg fog tanítani bennünket, mit mondjunk és cselekedjünk, akár a legbonyolultabb helyzetekben is. Ezért kötelességünk, hogy legyőzzük hittel a félelmet, reménnyel a megalázódásokat és szeretettel a közömbösséget.

Az evangélium továbbadása (evangelizálás) minden megkelesztelt ember feladata.

- Az evangelizálás azt jelenti, hogy Jézus él a szívünkben. „Vigyük Jézust magunkkal mindenhova” - ezt mondta Teréz anya is. Bármerre járunk, az utcán, a boltban, autózézetés közben, a munkahelyen, lakóhelyünkön, kérjük mindenütt áldását.

- Evangelizálni annyi, mint fénynek lenni más számára. Délidőben nem félnek az emberek. Sötétben bizonytalanok és félnek. A sötétben élők számára kell megmutatni a fényt, hogy magabiztosak legyenek. Sokan több kilométer távolságban élnek a fénytől és az egyháztól. A mi fényünk világítsa meg nekik az utat. Úgy kell világítanunk számukra, mint ahogy a tabernákulum fénye látszik a sötét templomban.

- Evangelizálni annyi, mint sónak lenni. A só ízesít és egyben szomjassá tesz. Vágyani fogunk az élő víz után. Adjunk ebből a sóból másoknak is, hogy ők is szomjazzák a hitet.

-Evangelizálni annyi, mint kovásznak lenni. A kenyérhez is kell kovász. A tizenkét apostol elegendő volt Jézusnak az egész világ megtérítéséhez. Néhány maroknyi ember elég kell legyen egy egész város megtéréséhez. Ez egy kis kezdet, amiben roppant erő feszül, és ami a tésztát megkeleszti. Soha nem tudjuk, hogy egy egyszerű szó vagy kedvesség mit tehet másokkal. A mi szavaink ugyanúgy működnek, mint a kovász. Csak annyi a teendők, hogy a kovász valóban bekerüljön a tésztába.

- Evangelizálni annyi, mint halászni. Ha horgászunk, a bot végére kell csaliti is akasztani. A hal magától nem mászik a horogra, vonzóvá kell ezt tenni. Ha mi még szomorúbbak vagyunk, mint akit meg akarunk szólítani, nem jönnek hozzánk, nem jönnek a közelünkbe.

Egyház tanács

A Váci Egyházmegyében 2007 pünkösdjétől átalakult az Egyháztanácsok szabályzata. Az új szabályzat szerint a tanácsadó testület hároméves mandátummal rendelkezik. A Monori Egyháztanács 2008. Krisztus Király ünnepén tette le ünnepélyes fogadalmát. Mivel a testület mandátuma lejárt, ezért az Egyháztanács vezetőivel konzultálva új testület alakul, amelyet 2012. advent 1. vasárnapján a püspök úr jóváhagyott.

A pasztorális és gazdasági tanács mellé egy templomi gondnokságot is létrehoztunk. Ebbe tartoznak a nagytemplom és a három filiális templom gondnokai. Az új testület a pasztorális, a gazdasági és a templom körüli teendők jelentős részének ellátásával segíti a lelkipásztor munkáját.

Pasztorális tanács:

Bukai Tibor, kántor

Urbán Lászlóné, hitoktató

Csontos Sándorné, családi napközi vezetője

Fazakas Zsolt, akolitus

Kazi Szabolcs, akolitus

Kéri Zsolt, hitoktató

Kruchió László, fiatal családok felelőse

Dékány Bulcsú, ifjúsági referens

Gazdasági tanács

Huszthy Tamás, elnök

Lonkai Ferenc, pénzügy

Vadas Ferenc, Alapítványvezető

Hofmann József, temető referens

Vér Imre, pénzügy

Heckenast Kornél, lektor

Szabó Rudolf

Haulits Gyula

Kampfl János

Pethő Zsolt

Szalai László

Ifj. Farkas Titusz, harangok felelőse

Templomi gondnokság:

Kovács Mártonné, Mária Légió

Hován László, templom atya

Túróczy Ferenc, sekrestyés

Kovácsné H.N. Olga takarító csoport vezetője

Rendek Sándorné, templomi ruhák felelőse

Huszthyné Juhász Márta

Vér Imréné

Gajdos László, telepi kistemplom,

Sebán Józsefné, Monorierdő

Farkas Zoltán, Vasad

Tiszteletbeli nyugalmazott tagok: Dr. Sandl Jolán, Szabó Csaba, Stomfai Ágoston, Topál József, Sárosi Róbert

A nyugalmazott testvérinknek megköszönjük áldozatos munkáját.

1. Sárosi Robi bácsi 75 éves. 32 éven

keresztül volt egyháztanács tag. Frajna Mihály atya plébánossága idején kezdte a szolgálatot. Az első időben számvizsgáló volt, majd közel 20 évig az egyháztanács elnöke. Sok feladattal,

nehézséggel járt a temető

üzemeltetése ,a cserkészház építése körüli huza-vona. Nagy öröm, hogy az ő elnöksége alatt épült fel az új plébánia, és a monorerdei kápolna.

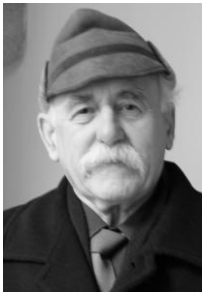
2. Topál Józsi bácsi 79 éves. 32 éven

keresztül volt a monori egyházközség tanácsának tagja. Az első időben a jegyzőkönyv vezetése volt a feladata. 1991-ben a nagytemplom felújításakor műszaki

szakértő volt, 1994-ben a kistemplom felújításakor műszaki ellenőr. 1996-ban a nagytemplom fűtése kialakításának a szervezője, irányítója. Közel 15 éve a perselypénzek ügyintézője.

3. Stomfai Ágoston, Guszti bácsi 81

éves. Közel 20 évet szolgált a monori egyháztanácsban. A feladatai közül első a temető körüli rendezési munkák irányítása. A temető részbeni körülkerítése, vaskapuk készítése, felújítása,

temetői utak rendbetétele, 250 m³ szeméttől való megtisztítása. A kistemplom kertjének teljes rendezése, 100 m³ föld elplanírozása, füvesítése, 80 db. fa ültetése. Ennek a munkának a szervezése, amelynek élén állt és

tevékenyen részt vett. Nagy öröme, hogy nagyon sokat változott az egyházközség arculata. Sok fiatal család jár templomba, ami régen nem volt jellemző. Guszti bácsi érdeme a plébánia udvar kialakítása.

„Áldjon meg Téged az Úr és őrizzen meg Téged. Világosítsa meg az Úr az Ő orcáját Terajtd és könyörüljön Terajtd. Fordítsa az Úr az Ő orcáját rád és adjon békét Tenéked”

Egyházi tisztségviselők képzése

Novemberben kezdődött az egyházi tisztségviselők képzése Szolnokon, melyen Monorról elsőként Hován Lászlóval vettünk részt. A 30 órás képzési terv keretében a következő témakörökben hallottunk előadásokat:

- Közigazgatási, jogi ismeretek
- Bölcséleti, egyházszemléleti kérdések
- Isten szava az egyházközség életében – szentírástan
- Katekézis – az óvodától a felnőttoktatásig
- Szentségek az egyházközség életében
- Liturgia
- Az egyházközség szakrális értékei

Az alkalmanként több órás előadásokat dr. Beer Miklós püspök atya programindító gondolatait követően szombatonként tartották a sajtát

témakörükben rendkívül felkészült atyák, előadók (köztük Tibor atya, Dr. Turay Alfréd, Dr. Kocsis Imre, Molnár Zsolt) a mintegy 50 fős hallgatóságuknak.

A kurzus célja, hogy azok, akik az egyházközségi tanácsban tisztséget töltenek be, olyan jogi, egyház-szemléleti, hittani tudást kapjanak, amelynek birtokában öntudatosan vehetnek részt az egyházközség szolgálatában.

A hamarosan lezáruló első tanfolyamot újabbak követik. Szeretném, ha az egyházközségi tanács tagjai közül mind többen kapcsolódnának be a képzésbe, melyen az ismeretünk bővítésén túl az előadások közötti szünetekben kiváló alkalom nyílik a különböző egyházközségekből érkező hívek számára egymás jobb megismerésére, gondjaink, jó tapasztalataink megosztására is.
-Huszthy Tamás-

Hálaadás a 2012. évről.

Ebben az évben is január harmadik hetében a négy felekezet hívei közös imára gyűltek össze. Februárban farsangi összejövetelt rendeztünk a művelődési házban. Március 26-án lelki napunkat Böjte Csaba ferences testvér vezette. Először a szentmisén találkozott a hívekkel, azután a Vigadóban volt csodálatos előadás. A Dévai gyermekotthon részére 600.000 Ft adomány gyűlt össze.

Nagyhétfőn Tamási József tiszaföldvári plébános tartott előadást a Torinói lepelről. Annak hiteles másolatát elhozta, és azon keresztül mutatta be a lepel titkait. Nagybójtai lelkinap keretében végigjártuk a város útszéli keresztjeit. Nagypénteken közös keresztút volt Monorierdőn, majd délután a monori temetőben a felújított keresztúti stációknál. Húsvét hajnalán az öröm útját is végigjártuk.

Május 1-én Monorierdőn Beer Miklós püspök úr volt a vendégünk. A kápol-

na 25. jubileumát ünnepeltük. A szentmise után a püspök úr megáldotta az új közösségi házat.

Május 13-án 21 gyermek és négy felnőtt járult először a szentáldozáshoz templomunkban. Pünkösd hétfőn Máriabesnyőre zarándokoltunk gyalog. A Telepen és Vasadon megünnepeltük Jézus Szíve búcsúját.

A nyári táborokba nagyon sok fiatal kapcsolódott be. Napközis tábor volt Monoron, Monorierdőn és Vasadon is. (Ebben az évben volt a csúc: összesen

250 gyermek volt csak a napközi táborokban) Hittanos tábor Belpátfalván. Bérnálózóók tábora Badacsonyládbdihegyen. Családos tábor Kismaros mellett. A roma gyerekek számára Leányfalun szervezett nyári tábor a Szent Egyed közösség helyi csoportja. Szeptember első két napján a fiataljaink bekapcsolódtak egy nemzetközi keresztény ifjúsági fesztiválba, amely Budapesten volt. A GENFEST nagyon sok embert megmozgatott.

Szeptembertől folytatódik a hitoktatás: 6 iskolában, 7 óvodában és a plébánián közel 450 gyermeket tanítunk. Kedden, pénteken és szombaton a plébánián különböző korosztályok számára kisebb közösségekben folyik az élet. Az egyes gyermekcsoportok védőszentet is választottak maguknak. Boldog Chiara Luce, Szent Ferenc, Szent Erzsébet csoportok 8-12 fővel rendszeresen találkoznak. A csoportokat nagyobb fiatalok és a hitoktatók vezetik. Keddenként a szentmise után a Szent Antal imacsoport imádkozik közösen, pénteken pedig Szent Pio atya körül gyűlnek össze a fiatalok. Az édesanyák Szent Mónika csoportja az év vége felé alakult. Havonta egy alkalommal találkoznak közös imára. Szeptember 16-án ismét bekapcsolódtunk az országos Nyitott templomok éjszakája elnevezésű kulturális programba. Irodalmi, zenés műsorra idén meghívtuk a pedagógusokat is. Pethő Anikó és Kiss Adél festőművészek képeiből kiállítást rendeztünk. Különlegesen szép koncertet hallhattunk: Mocsári Károly orgonált, Megyesi Schwartz Lúcia

énekelt. Kruchió László csodálatos dekorációval lepette meg mindenkit a templomban.

Szeptember utolsó szombatján Vácon a székegyházban akolitussá avatták Fazakas Zsolt és Kazi Szabolcs testvéreinket. Ugyanezen a napon lektorra avatták Bukai Tibort és Heckenast Kornélt. Október 11-én a hit évéhez kapcsolódóan egyházmegyei zsinat kezdődött Vácon. A monoriak Nagykátán kapcsolódnak be a programokba. A plébánián a II. Vatikáni zsinat történetével ismerkedtünk.

Advent minden vasárnapján közös városi adventi gyertyagyújtásra gyűlhetünk össze, ahol az egyházak énekkarai szolgáltak. Az adventi hajnali misékre Istennek hála sokan jöttek.

Ebben az évben egyházközségünkben 38 gyermeket és 5 felnőttet kereszteltünk meg. 25-en járultak szentáldozáshoz. 27 fiatal pár kötött házasságot templomainkban. 85 testvérünket kísértük el utolsó útjára a temetőben. 150 idős beteg testvérünk részesült a betegek szentségében.

Morzsák

A szeretet minden erénynek a királynője. Amint a nyakláncan egyetlen szál tart össze minden gyöngyszemet, éppígy a lelki életben valamennyi erényt a szeretet egyesít. Ha a szál elszakad, a gyöngyszemek szétszóródnak, így ott is, ahol nincs szeretet, az erények elforgácsolódnak és összesorvadnak. /Pio atya/

Karácsony másképp – Monoron is

December 25-én bensőséges légkörben ünnepelnek a családok. Igyekszünk szeretetben összegyűlni közelebbi és távolabbi családtagjainkkal, békében tölteni az ünnepeket. Ki-ki a maga módján, több-kevesebb sikerrel igyekszik megtalálni az ünnep értelmét. Van egy keresztény közösség, akik Rómában és szerte a világon tágabb körben ünneplik a karácsonyt, a keresztények nagy családjával együtt, amelynek kiváltságos tagjai a szegények, az elhagyottak. Assisi Szent Ferenc, akinek nevéhez az első betlehemi jászol felállítása is fűződik, Greccióban karácsonykor koldusnak öltözve jelent meg testvérei előtt, hogy emlékeztesse őket: az ünnepi lakomán mindenkinek részt kell vennie, különösen a szegényeknek.

A Sant'Egidio közösség 1982 óta évre évre vendégül látja karácsonykor

nehéz sorsú barátait. Az első évben húsz meghívott vett részt a római Santa Maria in Trastevere-bazilikában rendezett ünnepségen. Azóta a római Trastevere negyed gyönyörű ókeresztény temploma karácsony napján a délelőtti mise után rengeteg szorgos kéz munkája nyomán, csodával határos módon rövid idő alatt átalakul, a padok kikerülnek, és terített asztalok foglalják el a helyüket. Az ünnepi asztal évről évre egyre nagyobb, egyre több teríték kerül fel rá: a közösség tagjai ma már a világ minden táján, Magyarországon is együtt ünnepelnek a szegényekkel. Idén százezernél is több ember ül a közös karácsonyi asztalokhoz a világ mintegy hetven országában. Nem mindig templomban rendezik meg az ebédet, hiszen nem mindenhol lehetséges ez, és el akarják vinni az ünnepet a világ legsötétebb zugaiba is. Terített asztalok várják a magányosokat szociális otthonokban, árvaházakban, pszichiátriai klinikákon, börtönökben, kórházakban, és az utcákon is. Ünnepi hangulatot teremt a terített asztal, az ajándék, a betlehemi jászol, a karácsonyfa, a zene, és ami a legfontosabb: a szeretet, a barátság, az együttlét öröme. A Sant'Egidio közösség ünnepein kézzelfoghatóvá válik a csoda: szegények és gazdagok együtt ünnepel-

nek, és mindannyian gazdagabbak lesznek valamivel.

A Sant'Egidio közösség hitvallása, hogy az evangélium körül összegyűlt emberek egy nagy családot alkotnak. Ennek a nagy családnak kiváltságos tagjai a szegények, akik az évek során barátaikká, testvéreiké váltak. Az elhagyottak éppen karácsonykor a legelhagyottabbak, hiszen szinte mindenki zárt ajtók mögött, családi körben ünnepel. A közösség megtöri ezt a hagyományt és a szegényeket is magába foglaló nagy evangéliumi családdal tölti az ünnepeket. Nem jelképesen, konkrétan. Nem karácsony előtt vagy után, hanem a szent ünnep napjaiban. Idén Magyarországon Budapesten, Pécsen és Monoron várják terített asztalok a közösség barátait. Külön öröm számunkra, hogy városunkban is megterítünk, főként olyan idősök számára, akik egyedül élnek. December 25-én a templomban egy kis orgonakoncerttel, énekekkel várjuk őket, majd együtt ebédelünk a meghívottakkal az egyik közösségi teremben.

-Thullner Zsuzsanna-

Legyetek az öröm tanúságtevői!

XVI. Benedek pápa 2012-es Ifjúsági Világnapra írt üzenetének témája az öröm „egy olyan világban, mely gyakran tele van szomorúsággal és aggodalmakkal”. „Idén az Ifjúsági Világnap témája Szent Pál filippiekhez

írt levelében szereplő buzdításán alapul – mondja a Szentatyja: »Örüljete az Úrban szüntelenül!« (Fil 4,4). Valóban, az öröm a keresztény élet egyik központi eleme. (...) És látjuk, milyen nagy vonzereje van egy olyan világban, mely gyakran tele van szomorúsággal és aggodalmakkal, fontos tanúságtétel ez a keresztény hit szépségéről és megbízhatóságáról.”

Az öröm néhány összetevőjét elmélyítve XVI. Benedek kiemeli, hogy szívünk az öröme teremtett, és hogy Isten az igazi öröm forrása. Majd elmondja a fiataloknak, hogyan lehet, többek között az ige megélése által, megtalálni és megőrizni szívünkben a keresztény örömet. Majd az örömről és a szeretetről szól, melyek XVI. Benedek szerint szorosan kapcsolódnak egymáshoz. „A szeretet örömet fakaszt, az öröm pedig a szeretet megnyilvánulása.”

Kalkuttai Teréz anyát idézi: „...**Isten szereti azt, aki örömmel ad. És aki örömmel ad, az többet ad.**”

Az üzenet következő részében a megtérés örömről beszél. És a kihívásról, hogy megtaláljuk az örömet a próbatételekben. „**A fájdalmat a szeretet átalakíthatja – állapítja meg a pápa –, és titokzatos öröm lakozhat benne.**”

Két fiatal tanúságtételét állítja példaképül:

Pier Giorgio Frassati (1901-1925)
Olasz katolikus aktivista volt, aki már egyetemista korától fogva

mindig kész volt a karitatív munkára. Barátságos modora, belső szépsége és életöröme mágnesként vonzott mindenkit és természetes példává vált, élő példájává annak, hogy a mai világban is lehetséges fiatal keresztényként valósan és hitelesen hívó életet élni.

Chiara Badano egy fiatal olasz lány volt, aki 1971-ben született, és 1990-ben halt meg. Mélyen vallásos családban nőtt fel, már gyerekkorában aktívan bekapcsolódott az egyház

életébe. Számára a kereszténység nem csupán a megszokásból és a hagyományok követéséből állt, hanem az Evangélium tanításának konkrét megvalósításából. Így vált Isten Igéje élete fontos részévé. Amikor 18 éves korában megállapították, hogy rákbetegségben szenved. 1989. december 20-án Chiara Lubichhoz intézett levelében, így ír „nagyon szenvedtem fizikailag, de a lelkem énekel”.

A Pápa üzenetének végén a fiatalok meghívást kapnak arra, hogy „az öröm tanúságtevői” legyenek, mert ahogy a Szentatya írja, „nem lehetünk boldogok, ha a többiek nem azok: az örömben osztozni kell.”

Morzsák

„A fiatalok a jövő. Én nem futhatok tovább, de át szeretném nekik adni a fáklyát, ahogy az Olimpiákon szokás. Egy életük van,

és azt megéri jól leélni.” Chiara Luce

Turner Ferenc Alapítvány

2004-ben alakult közhasznú társaság, mely a római katolikus egyházközség létesítményeiben és sportolásra alkalmas területein szervezi, anyagi lehetőségeivel finanszírozza fiatalok, családok kulturált szabadidős, sporttevékenységét. Tanítási időben kedden és pénteken délután jönnek össze a fiatalok, szabadidejüket játékkal, sportolással, beszélgetéssel töltik egymással, közösségben. Kirándulások, biciklitúrák színesítik a programokat. Nyáron egy hetes napközis tábor segít a sok szabadidő tartalmas eltöltésében. Érdekes előadások, filmvetítések is segítik a közösség formálását. Néhány éve Monor Város Önkormányzatának pályázatai és 2011 óta az Európai Uniós pályázatok komoly segítséget adnak a nagyobb rendezvényekhez („Adventi gyertya láng” „Családok gyermeknapjai”)

A Turner Ferenc Alapítvány eredményes tevékenységéhez továbbra is számít a hívek segítésére, a rendezvényeken való részvételre és **anyagi támogatásukra, személyi jövedelemadójuk 1% -ának felajánlására.** Köszönjük az eddigi tevékenységükben való részvételt és az anyagi támogatást.

Hírek

Tervezett programok:

-december 31-én 18.00-kor Hálaadás.
Fiataloknak közös évbúcsúztatás.
23.30-tól szentség- imádás, újév
köszöntés.

-január 1. Újév, a Béke világnapja, Mária Istenanyaságának ünnepe.

-Január 8. kedd 18.30.

Tanítás a II.Vatikáni zsinatról.

-Január 20.16.00 Egyháztanács gyűlés

-Jan.21-27. Ökumenikus imahét

-február 2. szombat du. Egyházközségi farsang a Művelődési házban.

-február 7-én Nagykátán egyház-
megyei zsinati találkozó

-február 13. hamvazószerda, nagyböjt

Az egyház támogatását vegyük komolyan! Legyünk önfenntartók, a szolidaritás szellemében adakozzunk (a jövedelem 1%-a) Tudjuk fenntartani és fejleszteni templomainkat, közösségi helyeinket! (A Rácz Kápolnában el nem évülő urnahelyek válthatók!)

Minden évben a személyi jövedelem adója 2 x 1 százalékaról dönthetünk.

A Magyar Katolikus Egyház:

technikai száma: 0011 .

**A Turner Ferenc alapítvány adó-
szám:18705339-1-13**

**Az Egyházközségünk számlaszám a
OTP 11742056- 20052755**

Irodai rend a plébánián

Hétfő: 10-12, kedd: 10-12, 16-17

Szerda:10-12,

Péntek:10-12, 16-17

Szentmisék rendje:

Vasárnap: 8.00.Telep

(2.vasárnap liturgia),

9.30: nagytemplom,

11.00 Monorierdő

(első vasárnap liturgia)

16.00:Vasad

(második, negyedik vasárnap liturgia)

18.00:liturgia

Hétfő: 7.30, kedd: 18.00, szerda:7.30,

csütörtök:7.30, péntek: 18.00,

szombat: 18.00 (előesti mise)

Római Katolikus Plébánia. Monor,
Kossuth L. u. 83. tel:29/412- 223.

Honlap: www.monorplebania.hu